

TO ŠTEVILKO POSVEČAMO OSNUTKU ZAKONA
O ZDRUŽENEM DELU

N A Š E D E L O

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI LIKO VRHNIKA

LETO XI.

ŠTEVILKA 21

AVGUST 1976

Osnutek zakona o združenem delu

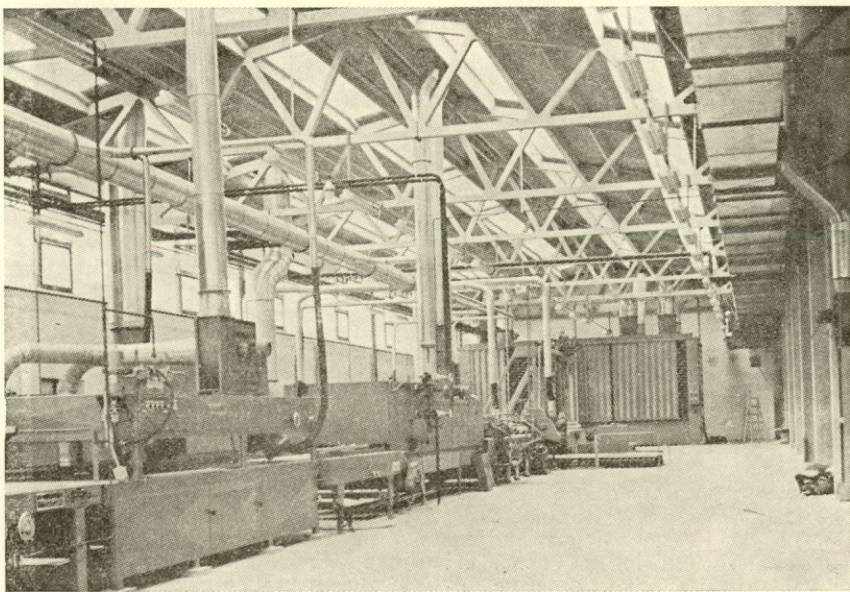
V tem času v naši delovni organizaciji zaključujemo prvi del javne razprave o osnutku zakona o združenem delu. Obravnavamo oceno samoupravnih razmer in organiziranosti v delovni organizaciji ter iščemo rešitve, ki bodo zagotavljale izvedbo zakona v naši praksi. Marsikdo se bo vprašal, zakaj tako obširne priprave za izvedbo zakona, ki bo šele sprejet. Zakon o združenem delu konkretizira ustavne določbe s področja dohodkovnih odnosov v združenem delu, samoupravne organiziranosti in uresničevanja samoupravnih pravic. Cilji, ki jih želimo doseči z dosledno izvedbo zakona, so identični postavljenim nalogam v zaključnih listinah kongresov zveze komunistov in drugih družbenopolitičnih organizacij. Gre torej za pospešeno in za dosledno izvedbo nalog, o katerih smo se že dogovorili.

Glede na precejšnjo neskladnost našega delovanja z začrtano smerjo v zakonu, pa bo enoletni rok za izvedbo zakona prekratek, če se na to ne bomo že sedaj temeljito pripravili. Za uspešno pripravo rešitev je potrebno predhodno oceniti našo organiziranost in odnose v primerjavi z določbami osnutka zakona o združenem delu. Pri ocenjevanju razmer moramo biti kritični. Realno moramo ugotoviti kje smo pri izvajanju ustavnih določb in vzroke, zaradi katerih prepočasi ali pa sploh ne uresničujemo nekaterih v ustavi določenih ciljev. Ohranjanje sedanjega stanja pa ne bi smelo odvrniti našo pozornost in sile od izvajanja bistvene naloge, ki je v tem, da se moramo dogovoriti na podlagi sedanjih izkušenj, naših razmer in zakona za takšne dohodkovne in iz njih izvirajoče druge odnose, ki bodo ob ustrezni organiziranosti utrdili položaj delavcev in jim omogočili izvajanje njihovih pravic ter odgovornosti v združenem delu. Pri navedenem delovanju bomo morali vsi tvorno sodelovati, ker bomo le tako našli najboljše

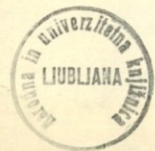
skupne rešitve. Tudi izvajanje sprejetih dogovorov je lahko uspešno le v primeru, če smo pri njihovem nastajanju sodelovali in jih imamo za svoje.

Iščemo torej takšne oblike povezovanja našega dela z družbenimi proizvodnimi sredstvi, ki bodo delavcem omogočale uresničevanje njihove neodtujljive ustavne pravice, da gospodarijo z družbenimi sredstvi, da odločajo o pogojih in rezultatih svojega dela in da lahko skupaj z delavci v drugih organizacijah združenega dela lahko odločajo o vseh drugih družbenih zadevah. Ze ustava postavlja kot osnovno obliko organiziranja za uresničevanje navedenih pravic in odgovornosti temeljno organizacijo združenega dela. V njej delavec uresničuje pravico do dela z družbenimi sredstvi, odloča o pogojih dela, o dohodku in osebnih dohodkih, o svojem nadaljnjem razvoju in vseh

drugih pomembnih zadevah. Temeljna organizacija združenega dela je tudi osnova za dogovarjanje z delavci v drugih organizacijah v usklajevanju planov, o združevanju sredstev in dela, o izvrševanju skupnih interesov in za povezovanje z delavci drugih temeljnih organizacij v delovne organizacije, sestavljene organizacije združenega dela in v druge oblike samoupravne organiziranosti. Preko temeljne organizacije združenega dela opravljajo delavci menjavo dela z delavci, ki delajo v družbeni dejavnosti in se vključujejo v skupščinski sistem. V temeljni organizaciji delavci prevzemajo odgovornost za racionalno uporabo družbenih proizvodnih sredstev, odgovornost za uspešno poslovanje in za ustvarjanje dohodka, ki bo zagotavljal krepitev njihovega materialnega položaja in razširitev materialne osnove celotnega združenega dela. Pri tem pa ne smejo pre-

Prvi obrisi bodoče lakirnice vratarne v Borovnici

20006003

vladovati osebni ali skupinski interesi, to je doseganje ugodnih rezultatov na podlagi dela drugih delavcev. Tako zelo radi poudarjamo, da je tovarna ali dohodek naš, kot nekak seštevek pravic vseh zaposlenih v tovarni. Takšno skupinsko prisvajanje lastnine nad proizvodjalnimi sredstvi in dohodkom zavrača v ustavi opredeljen družbeni značaj dela. V družbenih proizvodjalnih sredstvih je le del našega vsakodnevnega dela, del te vrednosti pa je rezultat dela tistih delavcev, ki so že zapustili temeljno organizacijo, nadalje rezultat tehnološkega razvoja celotne družbe in rezultat drugih delavcev, ki ustvarjajo pogoje za delo s temi proizvodjalnimi sredstvi: od delavcev, ki proizvajajo energijo, delavcev, ki so preko banke dali na razpolago svoja denarna sredstva kot kredite, do delavcev, ki z izobraževalno in zdravstveno dejavnostjo zagotavljajo potrebne strokovne in psihofizične lastnosti, ki so potrebne za delo. Zaradi takšne medsebojne povezanosti in soodvisnosti se torej naše delo prepleta z delom delavcev v drugih temeljnih in delovnih organizacijah tako na področju gospodarstva, kot na področju družbenih dejavnosti. Iz tega nujno izhaja, da moramo pri gospodarjenju upoštevati poleg lastnih tudi interese delavcev izven naše organizacije združenega dela. Vzemimo preprost primer. Ko dajemo del svojega dohodka za izobraževanje, mislimo in govorimo, da smo nekaj dali delavcem, ki delajo v izobraževalnih organizacijah. Dejansko jim nismo nič dali, temveč smo samo ugotovili njihov prispevek v našem dohodku. Postavljanje, češ damo, če hočemo, ali pa, ker moramo, je spreminjanje družbene lastnine v kolektivno, od ktere je samo korak k vzpostavitvi odnosov, ki vladajo med delničarji. Drugi problem je, če znamo pravilno ugotoviti delež drugih delavcev v našem dohodku. Ravno zaradi tega pa hočemo razviti takšne odnose, ki bodo omogočali udeležbo v skupnem dohodku na podlagi dejanske vloženega dela.

Poglejmo še en primer našemu samoupravnemu sistemu tujega delovanja. Pri načrtovanju poslovne politike, investiranju in odločanju o vseh drugih pomembnih vprašanjih, se temeljne in delovne organizacije ne morejo ali nočejo usklajevati in dogovarjati z delavci v drugih organizacijah. Gre za zapiranje temeljnih in delovnih organizacij v sebe, za sebično gledanje samo svojih interesov, ki jih hoče vsakdo proglasiti kot družbeno najpomembnejše. To prehaja celo do delavcev, ko radi pogosto poudarjamo, da je naše delo najpomembnejše, največ vredno, ne da bi se bili pripravljani vprašati, kakšen je naš delež pri ustvarjanju dohodka temeljne organizacije ali pri ustvarjanju nove družbene vrednosti. Pri odločanju,

posebno pa še pri gospodarjenju s sredstvi, moramo stalno preverjati učinke gospodarjenja z družbenimi sredstvi v TOZD, z možnimi učinki, ki bi jih lahko dosegli, če bi svoje delo in sredstva združevali z delavci v drugih temeljnih organizacijah.

V analizi, ki jo bodo prejeli vsi delavci, so nakazani primeri, ko pri našem delu nismo dosledno upoštevali ustave usmeritve. Tako so na primer delavci drugih temeljnih organizacij izven naše delovne organizacije vložili preko bank velika sredstva v naše investicije, o vlaganju ene temeljne organizacije v drugo v okviru delovne organizacije pa še nimamo nobenih dogovorov (izjema je kratkoročno kreditiranje po klasičnih bančnih načelih). Kako ne izpolnjujemo dolžnost dosežati z delom z družbenimi sredstvi maksimalne učinke, je mogoče vzeti za primer neusklajenost planov proizvodnje stolov v naši delovni organizaciji. Ker smo videli le ozke kratkoročne interese, smo porabili izredno veliko časa in naporov pri sprejemanju samoupravnega sporazuma o cenah hlodovine, žaganega in decimiranega lesa.

Gotovo se bo pojavilo vprašanje, pa tudi aktivnost v tej smeri, da pomeni organiziranje več temeljnih organizacij nadaljnjo obliko gospodarske pomoči, da bo še teže usklajevanje med njimi, da bo še več stroškov itd. Samoupravljanje ne zanika potrebe po združevanju sredstev. Nasprotno, eden od pomembnih ciljev osnutka zakona o združenem delu je doseči čim širše povezovanje sredstev, ustvariti ekonomsko močne nosilce hitrejšega gospodarskega razvoja in vključevanja v mednarodno delitev dela. Ne nazadnje, samo ekonomsko močne organizacije združenega dela so sposobne zagotoviti delavcem socialno varnost. Da dosežemo navedeno, pa ni potrebno hkrati z združevanjem sredstev centralizirati tudi odločanje, kar bi hoteli tisti, ki še odločajo v imenu delavcev. Ustava in iz nje izhajajoče določbe osnutka zakona o združenem delu nalaga delavcem pravico in dolžnost, da se organizirajo v temeljno organizacijo, ko so za to podani pogoji. Pri sedanji organiziranosti lahko ugotovimo, da delavci v posameznih delovnih enotah, ki predstavljajo delovno enoto in v kateri se da rezultat dela izraziti kot vrednost, ne odločajo sami o pogojih dela, ustvarjanju in delitvi dohodka in o svojem razvoju. Njihovi dobri in slabi rezultati dela se porazgubijo med številnimi vzroki določenega poslovnega uspeha temeljne organizacije. Tako npr. lahko delovna enota posluje izredno uspešno, vendar se pa njihov rezultat porazdeli tudi med delavci drugih delovnih enot, ki zaradi različnih vzrokov poslujejo slabše. Delavci neuspešne delovne enote sprejemajo enako stimu-

lacijo, kot delavci uspešne delovne enote. Takšen način urejanja medsebojnih odnosov na eni strani zmanjšuje iniciativo in pripravljenost za čim uspešnejše delo in na drugi strani uspava delavce v delovni enoti, kjer je slabša izkoriščenost delovnega časa, vztrajanje pri zastareli proizvodnji, ki je ne sprejme tržišče, kjer je slaba organizacija dela in ni prizadevanj za napredek. K navedenemu je potrebno še enkrat poudariti, da se delavci morajo pogovarjati o medsebojnem zagotavljanju socialne varnosti, vendar morajo vedeti za kaj in komu dajejo sredstva. Podobni problemi se pojavljajo pri investicijah in drugod. Ena temeljnih predpostavk ustave je, da mora dati ravno odločanje delavcev tudi večje ekonomske učinke. Brez posebnega poglobljanja je vsakemu razumljivo, da bomo hoteli soodločiti o vseh pomembnih vprašanjih, če bo dejansko od posebnih in skupnih prizadevanj odvisen tudi naš materialni položaj. Zagotovitev takšne organiziranosti bo v našem gospodarstvu kaj hitro pokazala, da smo napravili premalo za razvoj tehnologije, da je delo slabo organizirano, da pri delu ni potrebne strokovnosti in odgovornosti, da proizvajamo za skladišča namesto za tržišče in podobno. Ko bodo delavci v ustavi določeno odgovornost za uspešno poslovanje občutili tudi kot zmanjšanje osebnih dohodkov, bodo kaj hitro zahtevali ustrezne ukrepe. Dostikrat bomo ravno v takih situacijah šele spoznali, da je odločanje o planih, dohodku in podobnem odgovorna stvar nas vseh.

Ustrezna organiziranost je samo pogoj za zagotovitev novih dohodkovnih odnosov, za usklajevanje programov, za združevanje sredstev in odgovorno izvajanje skupnih interesov. K temu moramo dodati še našo odločno pripravljenost, da spreminimo nekatere zgrešene poglede ter negativne odnose. Že sedaj se pojavlja bojazen, da bi se nove temeljne organizacije zaprle v sebe in ne bi hotele videti ter upoštevati interesov drugih temeljnih organizacij in celotnega združenega dela. Ravno povezovanje temeljnih organizacij v okviru delovne organizacije in vzpostavitev ustreznih medsebojnih odnosov je nadaljnji pogoj za uresničitev interesov delavcev v združenem delu. Pri tej odgovorni in obsežni nalogi so lahko vodilo pri reševanju posameznih problemov le interesi delavskega razreda.

L. S.

**VSAKDO LAHKO
POSTANE REDNI ALI
OBČASNI DOPISNIK
„NAŠEGA DELA“**

Rekonstrukcija borovniške vratarne iz finančnega gledišča

Zadnje čase je bilo okoli rekonstrukcije tovarne vrat veliko govora. Poleg vseh samoupravnih organov v Borovnici in na Verdu so o njej razpravljale tudi družbeno politične organizacije, ki so zahtevale naj se zadeva zaradi zastoja izgradnje pojasni.

Zakaj je prišlo do sprememb osnovnega programa in podražitev, bodo o tem povedali tehniki, ki investicijo vodijo. Namen tega članka je samo obrazložitev težave okoli financiranja celotne investicije.

O financiranju osnovnega programa smo že pisali, takrat smo povedali, kako smo prišli do sredstev in obrazložili, da je investicija v celoti pokrita s finančnimi sredstvi, pri tem so sodelovali:

Ljubljanska banka s kreditom v znesku	18.432.000
Zavarovalnica SAVA s kreditom v znesku	2.500.000
Tuji krediti Podjetje Gradis	34.445.105
in Lesnina	5.500.000
Podjetje Gradišče	1.500.000
TOZD sama z lastnimi sredstvi	5.608.949
SKUPAJ:	67.986.054

V lanskem letu so se gradbeni materiali dražili iz dneva v dan, zato je SDK pozvala vse investitorje, da pregledajo svoje investicije in ugotovijo podražitve, jih prijavijo in si zagotove dodatna finančna sredstva.

Analizo podražitev smo napravili tudi mi, čeprav smo z gradnjami komaj začeli. Ker nismo imeli podrobnih načrtov, smo podražitve ugotavljali kar na oko, pri tem pa se posluževali indeksa porasta cen, ki ga četrtletno izdaja Biro za gradbeništvo Slovenije. Na ta način smo štiri mesece po pričetku ugotovili, da se bodo gradbena in instalacijska dela podražila za 8.349.000,00 din.

V akciji je sodelovala tudi LB, ki je bila takoj pripravljena pomagati. Tako nam je odobrila 6.600.000,00 din kredita za podražitve, ob lastni udeležbi 1.749.000,00 din.

Zaradi navedenega se je celotna vrednost rekonstrukcije tovarne vrat povečala na 76.335.054,00 din.

Glede finančnih sredstev ni bilo torej nobenih težav in kar se denarja tiče, bi lahko vsa investicija tekla normalno brez zastojev.

Težave so nastajale tam, kjer smo jih najmanj pričakovali. Zataknilo se je pri načrtih, zato nismo mogli iskati izvajalcev del. Istočasno smo tudi spremenili lokacijo za barvarno in jo namestili v novo skladišče. Tako se je pokazalo, da celotna zadeva ni bila dobro proučena.

Naročili so se novi načrti, čas pa je tekkel. Konec lanskega leta, ko bi morala biti investicija končana, smo dograjevali le mehanično delavnico, ter skladišče in dobavili večji del uvozne opreme. To pa je bilo vse.

Letos smo uredili barvarno v novem skladišču in končno le dobili

vse načrte. Na podlagi teh smo ugotovili pomanjkljivosti osnovnega programa ter izračunali, da bodo potrebna dodatna finančna sredstva za večja dela in ponovne podražitve. Po novi izračunici bo znašala končna vrednost investicije 87.303.359 din in za ta znesek je potrebno zagotoviti finančna sredstva. Za osnovni program smo že zagotovili 76.335.054.— din, zato je bilo potrebno zagotoviti še 10.968.520,00 din.

Tolikšna manjkajoča sredstva pa niso majhen problem za večje in bolj stoječe podjetje, kakor je naše.

V investicijo smo dosedaj že vložili preko 700 milijonov starih din, za obvezen prispevek za energetske objekte v SRS pa preko 200 milijonov. To niso majhna sredstva, če vemo, da so v tem času narasle tudi vrednosti vseh zalog in da je zato potreba po obratnih sredstvih vsak dan večja.

Sami nimamo več toliko lastnih sredstev, da bi z njimi pokrili ugotovljeni primanjkljaj, zato smo se ponovno obrnili na banko, da nam pomaga tudi sedaj.

V banki so bili presenečeni, ko smo jim obrazložili situacijo, ker so računali, da bomo investicijo končali ob pravem času. Niso zadovoljni z našim ponašanjem in spreminjanjem načrtov, vseeno pa so pripravljene pomagati, vendar to pot zadnjič.

Na podlagi sklepov o poslovni politiki, banka da lahko največ 40 % manjkajoče vsote, za preostalo pa moramo poskrbeti sami.

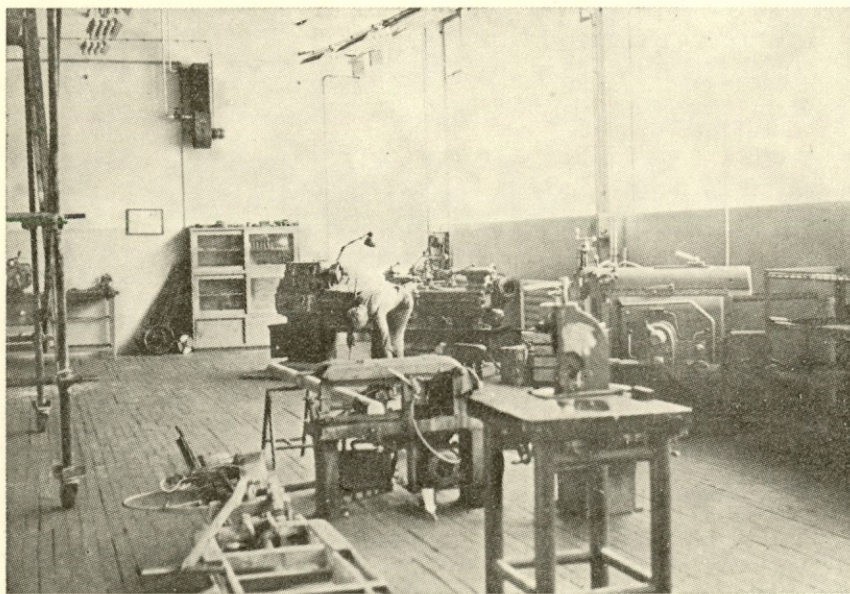
Tako bomo večji del celotnega primanjkljaja pokrivali z lastnimi sredstvi računajoč na sredstva investicije v naslednjem letu in sicer takole:

Manjkajoča sredstva	10.968.466
Ljubljanska banka	4.000.000
Lastna sredstva v l. 1976	4.358.079
Kredit podj. Kovind	718.960
Lastna sredstva v l. 1977	1.891.427

V naslednjem letu bi tudi plačali obvezen prispevek za energ. objekte v višini 1.134.772

Kakor je razvidno iz navedenih števil gre za velika finančna bremena in velik odliv lastnih sredstev iz razpoložljivih lastnih obratnih sredstev v osnovna sredstva. Zaradi tega bodo nastopile težave z obratnimi sredstvi. Tozadevno nas bo reševal samo izvoz, kajti zanj bomo še vedno dobivali kratkoročne kredite s katerimi bi premostili izpad lastnih obratnih sredstev.

Investicijo moramo torej dokončati v najkrajšem možnem času, obenem pa se moramo zavedati, da smo poiskali vse možnosti tujih in lastnih virov in da več sredstev ni in jih tudi ne bo. Nov sistem obračuna dohodka po plačani realizaciji in nove obveznosti za splošno korist, nam bo odmerjal zelo malo sredstev za nova vlaganja. Če bomo uspevali sproti odplačevati kredite bomo lahko zadovoljni. A. S.

Nova borovniška mehanična delavnica

Potek rekonstrukcije vratarne v Borovnici

Investicijski program rekonstrukcije vratarne v Borovnici je bil izdelan junija 1973 in nato dopoljen z aneksom junija 1974. Obsegal je zgraditev skladiščne hale, adaptacijo obstoječe vratarne, širitev kotlovnice, izgradnjo mehanične delavnice in garaž ter cisterno za lepila. Program tehnologije je predvideval proizvodnjo vratnih kril in

je pri sami realizaciji prišlo do večjih prekoračitev zagotovljenih sredstev po investicijskem programu iz leta 1974.

Težave so nastale tudi zaradi prepoznih podatkov, ki jih je posredoval dobavitelj uvožene strojne opreme tako, da uporabne projekte dokumentacije ni bilo mogoče izdelati v predvidenih rokih.

Zaradi omenjenih sprememb in podražitev ni bilo mogoče v fazi sprejemanja investicijskega programa niti v začetku projektiranja predvideti natančnih stroškov celotne investicije. Prav tako pa je potrebno omeniti, da so bili glavni projekti za inštalacije in energetski objekt izdelani šele proti koncu leta 1975, in začetku 1976.

Vzrok problemom, ki so nastali v teku rekonstrukcije je bila tudi kadrovska zasedba odbora za investicije, ki je z velikimi napori reševal tekoča kot tudi investicijska vprašanja, saj so bili člani odbora v glavnem strokovnjaki, ki so morali dnevno reševati prvenstveno tekoča proizvodna vprašanja.

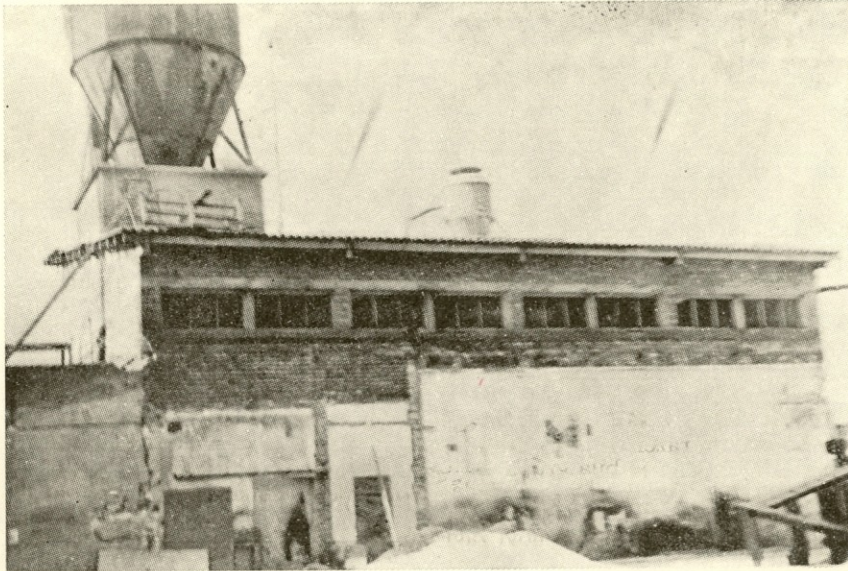
Smatramo, da je dokončanje rekonstrukcije vratarne izrednega pomena za nadaljnje uspešno gospodarjenje naše temeljne organizacije. Zaradi objektivnih in tudi subjektivnih vzrokov trenutno še ni mogoče predvideti točnega datuma dokončanja rekonstrukcije, čeprav smo pri planiranju proizvodnje za II. polletje tega leta upali, na povečano proizvodnjo površinske obdelave v novi lakirnici.

Stanje rekonstrukcije trenutno ni zadovoljivo saj bi morala po predvidevanjih v tem času teči poizkusna proizvodnja. Predvidevanja so bila tudi podlaga za pripravo in sprejetje polletnega programa v delovni enoti vratarne. Zavedamo se, da bomo morali s hitro akcijo rešiti nadaljnje financiranje rekonstrukcije.

Odlaganje dokončanja investicije pomeni na eni strani večjo obremenitev za temeljno organizacijo ter zmanjšanje dohodka, ki bo v prihodnjem letu osnova za odplačevanje visokih anuitet.

Sprijazniti se moramo z dejstvom, da vsako zavlačenje pomeni podražitev predvidene investicije. Vsi skupaj moramo vložiti vse sile, da rekonstrukcijo uspešno dokončamo in čimprej pričnemo s proizvodnjo na novih linijah. Poseben poudarek pa bo potrebno dati še na povečanje asortimana naših izdelkov saj bo na linijah mogoče izdelovati še druge izdelke poleg vrat in podbojev.

F. M.

Stara kotlovnica v Borovnici pripravljena, da sprejme novega soseda

podbojev ter površinsko obdelavo. Na osnovi želja in potreb, ki jih je narekovala že dotrajana strojna oprema v neustreznih delovnih prostorih smo z razpisom v Uradnem listu SFRJ izbrali najugodnejšega ponudnika strojne opreme. Nova oprema je pogojevala dodatne zahteve v zvezi z lokacijo lakirnice in spremljajočih objektov. Po detajlnih študijah in iskanju najboljših rešitev smo se odločili, da bomo površinsko obdelavo vratnih kril in podbojev predstavili na ustreznjšo lokacijo, ter s tem zadostili poostrenim sanitarnim in proti požarnim predpisom. Po ocenah gradbenih strokovnjakov in projektantov je bilo ugotovljeno, da je boljša in ustreznjša rešitev prestaviti lakirnico v južni del skladiščne hale, linijo za strojno obdelavo kril pa vzdolž vhodne stene obstoječega objekta. Zaradi teh sprememb je nastala dopolnitev začrtanega investicijskega programa. Ker je program v letu 1974 baziral le na ocnah je kasneje prišlo do večjih odstopanj. Celotno investicijsko tehnično dokumentacijo je izdelal Biro za lesno industrijo iz Ljubljane. Ker pa je bil porast cen gradbenih storitev v začetku leta 1975 v velikem razmahu (podražitev za 19,7%), pa

Po točnih podatkih dobavitelja je bilo naknadno ugotovljeno, da obstoječi energetski objekt ne bo mogel zadostiti vsem energetskim potrebam obrata po rekonstrukciji.

Glavni problem bi nastal pri nezadostni kapaciteti obstoječe trafo postaje. Po predlogu projektantov in strokovnjakov za električno energijo smo se odločili, da je potrebno zgraditi novo trafo postajo na ustrezni lokaciji, ki bo zadostila vsem predpisom.

Rekonstrukcija obstoječe trafo postaje pa je bila za nas nesprijemljiva, saj bi ta dela zahtevala prekinitev proizvodnje električne energije najmanj za 3 mesece. Omeniti moramo tudi, da je v obstoječi trafo postaji prišlo še do požarov, ki so nastali zaradi zastarele in dotrajane opreme. Ugotovitve vzrokov požarov so nam posredovali tudi strokovnjaki iz Inštituta »Jožef Štefan«. Zaradi omenjenih vzrokov smo se nazadnje odločili, da je najustreznejša rešitev v izgradnji nove trafo postaje. Pri izbiri opreme za kotlovnico smo se zaradi visokih nabavnih stroškov predvidenega kotla zavestno odločili za cenejšo rešitev s tem da smo izbrali napravo z manjšo kapaciteto.

Člane delovne skupnosti vabimo k sodelovanju in sicer s članki ali raznimi vprašanji na katere želijo, da prejmejo določene odgovore.

Razdelitev dohodka po obračunu za I. polletje 1975/1976

Razdelitev dohodka za prvo polletje obeh let je prikazana na podlagi fakturirane realizacije. Taka razdelitev ni v skladu s sedaj veljavnimi predpisi o delitvi dohodka, ki se po novem deli le na podlagi plačane realizacije. Za tak prikaz smo se odločili zaradi primerjave doseženih rezultatov tekočega leta z istim obdobjem lanskega leta, kar je možno samo na podlagi enakih izhodišč.

v 000 din

	TOZD Tov. vrat Borovnica			TOZD Parketarna Verd			SD Skupne službe		
	1975	1976	Index	1975	1976	Index	1975	1976	
Realizacija	69.308	69.869	100,8	52.117	56.542	108,5	5.116	5.990	11,1
Izredni stroški	147	—	—	—	—	—	—	—	—
Celotni dohodek	69.161	69.869	101,0	52.117	56.542	108,5	5.116	5.990	117,1
Materialni stroški	48.292	47.125	97,6	37.300	38.279	102,6	3.168	3.432	108,3
Amortizacija	2.319	2.613	112,7	1.819	1.726	94,9	44	57	129,5
Stroški skupaj	50.611	49.738	98,3	39.119	40.005	102,3	3.212	3.489	108,60
Dohodek	18.550	20.131	108,5	12.998	16.537	127,2	1.904	2.502	131,4
OD	9.325	13.421	143,9	7.742	9.676	125,0	1.696	2.536	138,9
Obveznosti	3.634	4.242	116,7	3.991	3.392	85,0	208	264	126,9
Ostanek dohodka	5.591	2.468	44,1	1.265	3.469	274,2	—	—	119
Brutto dohodek	20.869	22.744	109,0	14.817	18.263	123,3	1.948	2.559	131,4

Priprave za novo žago na Verdu

Dvo letno obdobje, odkar nam je katastrofalni požar do tal uničil žago »Ljubljanski vrh«, se nam zelo hitro približuje. Med tem časom pa so potekale intenzivne priprave za izgradnjo nove nadomestne žage. Tako se sedaj nahajamo neposredno pred pričetkom realizacije zadane si naloge, da v letošnjem letu zgradimo novo žago iste zmogljivosti, kot sta jo imeli dosedaj obe, t. j. žaga »Ljubljanski vrh« in žaga Verd.

Na samem začetku postopka za pridobitev nove ugodnejše lokacije, smo morali prebroditi večje težave, ker smo naleteli pri Krajevni skupnosti Verd na nerazumevanje glede predlagane lokacije in to desno od ceste Vrhnik—Postaja Verd na zemljišču, katerega je uporabljalo GP Planum v času izgradnje avto ceste in to z motivacijo, da je potrebno to zemljišče rezervirati za stanovanjsko gradnjo. Novo lokacijo smo bili primorani iskati, ker je kompleks zemljišča na nekdanjem »Ljubljanskem vrhu« zelo razgiban in zato neprimeren za organiziranje modernejše tehnologije žagarske proizvodnje.

Z veliko vložnega truda, smo končno prišli do stičnih točk s Krajevno skupnostjo Verd in urbanisti ter rešili problem lokacije. Skupen dogovor je bil, da se nova žaga locira na kompleksu zemljišč, s katerimi upravljajo Ljubljanske mlekarne. Takoj smo pristopili k odkupu zemljišča v izmeri 12.230 m², ki je bil tudi po hitrem postopku izpeljan.

Vzporedno z iskanjem nove lokacije pa je potekala že akcija, ki naj

bi dokončno razčistila tehnologijo na žagi. Določena je bila grupa strokovnih delavcev, katera si je ogledala več žag. Na osnovi ogledov, se je začasno odločilo, da bo na novi žagi tehnologija tračnih žag. Končna odločitev pa je padla, ko je projektant tehnologije izdelal obe varianti in primerjalni izračun, ki je pokazal, da je za naše razmere ugodnejša in cenejša polnojarmeniška tehnologija.

V prvi polovici januarja 1975 smo s projektantsko organizacijo »Biro za lesno industrijo« iz Ljubljane

podpisali pogodbo za izdelavo investicijskega programa in vseh glavnih projektov. Istočasno pa smo že pričeli iskati ponudbe za nabavo tehnološke opreme. Pet proizvajalcev se je potegovalo za dobavo opreme in tako smo se po dolgotrajnem pogajanju (barantanju) odločili za najugodnejšega in na slovenskem dobro znanega proizvajalca, firmo »Esteter« iz ZRN. Še v času zbiranja ponudb, smo že iskali krediterja za uvoženo opremo. Večji del kredita smo dobili od LIKO — TOZD Tovarna vrat Borovnica, katera je imela odobren komercialni inozemski kredit, drugi del pa smo dobili preko »Lesnine«.

Jurca Angela pri razrezu lesa za sedeže

Skupna vrednost nabavljene uvožene opreme znaša 3.193.000 din, za katero smo plačali carinskih in ostalih stroškov 1.110.000.— din. Vso opremo smo prejeli že v decembru 1975. leta.

Vse priprave za izgradnjo žage so kazale, da bomo lahko pričeli z gradbeni deli že v letu 1975, zato smo forsirano delali na potrebni dokumentaciji za pridobitev lokacijskega dovoljenja. Ta postopek je bil nekoliko daljši, ker je bilo potrebno zbrati, odnosno pridobiti vrsto soglasij od odgovornih institucij. Istočasno z vlogo za lokacijsko dovoljenje, smo zaprosili za tako imenovana pripravljala dela. Vsa pripravljala dela smo takoj po prejemu lokacijskega in gradbenega dovoljenja izvedli tako, da je teren za samo gradnjo pripravljen.

Ker v lanskem letu nismo uspeli zbrati potrebnih finančnih sredstev, smo se v letošnjem letu polno angažirali, da potrebna sredstva zberemo in končno zgradimo prepotrebno žago. Saj nam obstoječa žaga ne dopušča, da bi dokončali II. fazo izgradnje stolarnice, kakor tudi nam skoraj v popolnosti zapira ves ma-

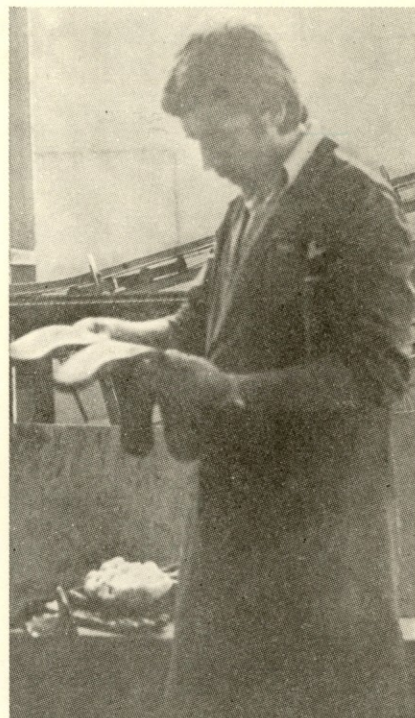
nipulacijski prostor v našem obratu, saj so hlodi vse povsod naloženi. Da bi prišli do realnejših predračunskih vrednosti vseh gradbeno instalacijskih del, smo interno razpisali natečaj za zbiranje ponudb in to od naslednjih gradbenih podjetij: Igrad-Vrhnika, Gradišče-Cerknica in Agroobnova-Ljubljana.

Ponudbe so pokazale, da potrebujemo še 7.900.000.— din.

S prošnjo za odobritev kredita smo se obrnili na našo poslovno banko LB v Ljubljani in to za 4.000.000.— din, s podobno prošnjo tudi na zavarovalnico Sava, ki nam je odobrila 2.000.000.— din kredita, izvajalci de lnam nudijo 500.000.— din komercialnega kredita, tako, da bomo morali vložiti svojih lastnih sredstev 1.400.000.— dinarjev. To pomeni, da moramo počakati samo še sklep banke, da nam je odobrila zaproseni kredit in bomo lahko takoj pričeli z izgradnjo.

Upamo, da nam bo začrtano delo tudi rokovno uspelo izpeljati, tako da bi s poizkusnim obratovanjem v novi žagi pričeli v mesecu februarju, najkasneje v marcu prihodnjega leta.

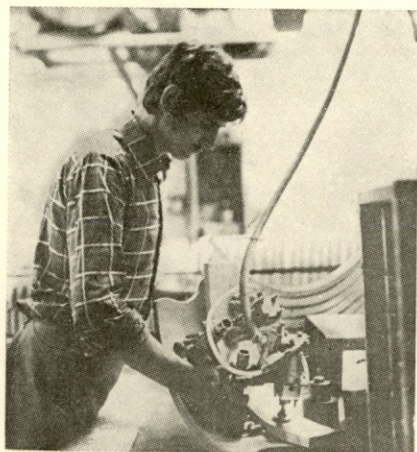
M. I.

Veselica Branko pri kontroli lužnih naslonjal

Nekatera stališča o programu mizarn

Prodaja izdelkov naših mizarn je bila v prvem polletju letos kar uspešna, izvozili smo skoraj 240.000 stolov v vrednosti 2,58 milijona dolarjev. V istem obdobju lani smo izvozili za komaj 1,55 milijona dolarjev, kar pomeni, da smo letos povečali izvoz za 65 %, upoštevati pa moramo, da smo imeli lani v tem času izredno težko situacijo v prodaji zaradi gospodarske krize v zahodnem svetu, ter da je letos položaj bistveno drugačen. Rezultati bi

Pejič Ivo pri reskanju naslonjal

bili lahko še boljši, če bi se proizvodnja lahko hitreje prilagodila naraščajočim tržnim potrebam, žal pa to ni tako enostavno. Nedvomno bomo v drugem polletju naš izvoz povečali, še posebno, če bo borovniška mizarna še nadalje dosegala takšne rezultate, kot jih je konec prvega polletja.

Konjunktura, kakšno imamo letos v izvozu, nas je privedla do tega, da smo skoraj že pozabili na težko stanje v katerem smo se nahajali pred dobrim letom. Pričakovati pa moramo, da se takšna kriza lahko kmalu ponovi. Naše izkušnje na področju izvoza se sedaj že takšne, da se tega zavedamo in da moramo biti na takšne spremembe pripravljeni. Biti pripravljen na krizno situacijo pa ne pomeni, da bi se težavam lahko izognili, pač pa da krizo preživimo brez globljih posledic za proizvodnjo. Pri tem pa je najpomembnejše imeti bogat asortiman, biti udeležen na raznih tržiščih ter imeti več kupcev. Naša usmeritev na ameriški trg je dolgoročna in se tudi v bodoče ne bo bistveno spreminjala, saj je to ogromen trg in naša navezanost že tradicionalna, seveda pa v bodoče ne bi smeli širiti prodaje na ta trg vzporedno z naraščanjem proizvodnje, pač pa bomo morali povečati udeležbo na drugih tržiščih.

Naš asortiman v zadnjem času raste iz leta v leto, tako smo imeli leta 1973 v obeh mizarnah skupno 20 artiklov, v letu 1974 je naraslo število na 28, v kriznem letu 1975 pa celo na 32 različnih izdelkov. Letos smo zopet uvedli nekaj novih artiklov; verdska mizarna je pričela s proizvodnjo zelo težke grupe št. 94, 95, 96, poleg tega so v obeh mizarnah v pripravi še novi vzorci, za nekatere smo prejeli že naročila in bo tako naš skupni asortiman obsegal več kot 40 stolov in gugalnikov. Res je, da to zahteva ogromno dela in da smo v razvoj novih artiklov vložili precej, toda sigurno je, da je takšna usmeritev pravilna in da moramo še naprej vztrajati v tej smeri. Imamo vse možnosti za to, predvsem pa sposobne delavce, tako v mizarnah, kot tudi v odgovarjajočih strokovnih službah.

Za vsak napredek so nujno potrebni napor, tudi pri uvajanju barvnih stolov smo imeli težave, toda bile so uspešno premagane in prav osvojitve barvnega programa nam je lani v času zastoja pri prodaji pomagala, da smo krizno obdobje občutili precej manj, kot bi ga sicer. Naša usmeritev izdelovati težje artikle z večjo udeležbo vložnega dela ima za posledico tudi večji finančni uspeh, kar je razvidno delno tudi iz poprečne prodajne cene iz letošnjega prvega polletja, ki je bila na Verdu 11,50 dolarja, lani pa 10,60 dolarja.

Poleg tega smo z razvojem novih artiklov dosegli, da se v vsaki mizarni utrjuje specifičen program in da so artikli, ki sta jih še pred ne-

davnim izdelovali obe mizarni, postali celo nezanimivi, predvsem zaradi slabe cene. Žal pa jih moramo zaradi celotnega programa še vedno obdržati v proizvodnji, kar bo trajalo najbrž še nekaj časa v bodoče, seveda so pa sedaj pogoji takšni, da ne bo težav pri dogovarjanju, kje naj bi se takšni stoli izdelovali.

Ti izdelki so v programu tudi drugih proizvajalcev in lahko pričakujemo, da bodo postopoma prešli k proizvajalcem, ki si šele utrjujejo poti v osvajanju podobne proizvodnje. Koristno bi bilo v cilju povečanja celotnega izvoza pohištva, da takšne tendence pod določenimi pogoji podpiramo. O. P.

Simboličen prikaz doseženega uspeha

1.000.000 stolov za U. S. F. I. v obdobju januar 1970 — februar 1976, je zelo pomembno. Še bolj pomembno pa je, da bo proizvedeno 2.000.000 stolov v obdobju od marca 1976 do novembra 1978.

V letu 1976 bo LIKO proizvedel približno 65 % vseh kolonialnih stolov, ki jih bo naročila U. S. F. I. v Jugoslaviji. Največji del proizvodnje iz drugih tovarn sta stola No. 2100 in 5100.

Na vsak način pa je tudi pomembno, da ima U. S. F. I. primerno količino Side stolov za učinkovitejšo prodajo težjih modelov stolov, ki jih izdeluje LIKO za U. S. F. I.

Sodelovanje, ki ga je tovarna LIKO nudila še drugim jugoslovan- skim tovarnam, ki proizvajajo Side stole, je najvažnejše zagotovilo za nadaljevanje uspešnega poslovanja U. S. F. I. s tovarno LIKO. Kajti brez zadostne količine Side stolov, bi se tržišče za Likove modele, kot so: No. 2607, 5504 ter 2104, občutno zmanjšalo.

Prav tako bi še rad poudaril zelo pomembno vlogo, ki jo je odigrala Lesnina v razvoju LIKO — U. S. F. I. programa.

Arh. France Berlič (predstavniki Lesnine v YUGOEXPORT, N. Y.), me je spremljal na vsakem od 27 obiskov v tovarni LIKO že od leta 1969. Arh. Berlič je nudil izredno tehnično in oblikovalno sodelovanje, ki je bilo zelo pomembno pri ustvarjanju uspešnega programa med LIKO in U. S. F. I.

Tov. Marica Mrak (šef izvoznega oddelka — Amerika v Lesnini) je prav tako s svojim vztrajnim in uspešnim delom zagotovila rast poslovnega sodelovanja LIKO — U. S. F. I. Odgovorna je bila za vso ko-

Sporočilo delavcem „Lika“

Predstavniki firme U. S. F. I. g. Robert S. Fridman nam je poslal pismo, ki ga je namenil za objavo v našem glasilu. V nadaljevanju nam navedeno sporočilo predstavi organizacijo in delovanje U. S. F. I. in kar je za nas zelo zanimivo nakazuje dosedanje uspešno pot sodelovanja ter predvsem željo za še večje sodelovanje izhajajoč iz dobrih medsebojnih odnosov in kvalitete naših izdelkov.

Zelo sem bil počaščen, da sem se lahko udeležil sestanka vašega centralnega delavskega sveta 6. maja 1976 v počastitev proizvodnje milijontega stola za U. S. F. I.

Rad bi vam povedal nekaj o delovanju U. S. F. I. Ustanovljena je bila leta 1945 in ima danes dvanajst tovarn z več kot 900 zaposlenimi. Sedem od dvanajst tovarn so Chatham Country tovarne, ki sestavljajo kolonialno pohištvo, ki ga izdelujejo v LIKU in drugih jugoslovan- skih tovarnah.

U. S. F. I. in LIKO sta vzpostavila poslovne stike leta 1969. Prvi kolonialni stoli so bili poslani leta 1970. Letne pošiljke so bile:

1970	31.098 komadov
1971	115.220 komadov
1972	122.189 komadov
1973	157.108 komadov
1974	302.210 komadov
1975	230.166 komadov
1976	350.000 komadov
1977	400.000 planirano

Ameriško gospodarstvo je bilo v drugi polovici leta 1974 in v prvi

Te tovarne oziroma obrati so:

TOVARNA:	LOKACIJA:	PROIZVOD:	m ² :	ST.
1. Chatham County of High Point	High Point, N. C.	Kolonialni stoli	2.500	35
2. Chatham County of High Point	High Point, N. C.	Kolonialni gugalniki	2.000	25
3. Chatham County of High Point	High Point, N. C.	Kolonialne kredence	2.000	20
4. Chatham County of Milford	Milford, Conn.	Vse kolon. pohištvo	6.500	40
5. Chatham County of Ohio	Heath, Ohio	Vse kolon. pohištvo	5.500	40
6. Chatham County of Texas	Dallas, Texas	Vse kolon. pohištvo	4.500	30
7. Chatham County of Wisconsin	Beloit, Wisc.	Vse kolon. pohištvo	4.000	40
8. Lampart Table	High Point, N. C.	Mize	10.000	225
9. Blacksmith Shop	High Point, N. C.	Kovinsko pohištvo za jedilnice	10.000	200
10. Carolina Seating	Thomasville, N. C.	Pisarniško pohištvo	5.000	125
11. Westwood Furniture	High Point, N. C.	Oblazinjeno pohištvo	4.000	60
12. S N R	High Point, N. C.	Deli za oblaz. poh.	2.000	10
Sale and Marketing General Office Administration				40
				30

U. S. F. I. je zelo zadovoljna, da je LIKO njen 50 % partner v mešanem podjetju Chatham County of Milford.

U. S. F. I. ima sedem stalnih razstavnih salonov, razmeščenih tako, da pokrivajo vse večje potrošniške centre v ZDA.

Ti saloni so:

LOKACIJA:	m ² :
High Point, North Carolina	2.000
Atlanta, Georgia	600
Chicago, Texas	600
New York, New York	600
San Francisco, California	300
Boston, Massachusetts	200

polovici leta 1975 v resni gospodarski recesiji, kar je povzročilo zmanjšanje odprem in letu 1975. Zmanjšanje bi bilo še bolj resno, če ne bi vodstvo in delavci LIKA sodelovali z U. S. F. I. v razvoju Maple (barvnega programa in v razvijanju novih modelov stolov, kot na primer No. 2607 Hitchcock.)

Rad bi pohvalil delavce v LIKU, ki so žrtvovali veliko ur za razvoj in spremembe nove površinske obdelave in novih modelov, praktično »čez noč«, da bi izdelali nove programe med mojimi enotedenskimi obiski v LIKU, vsaj štirikrat letno. Dejstvo, da je LIKO proizvedel

ordinacijo in stike med tovarno LIKO in U. S. F. I., kar je zelo pomembno pri tako velikem sodelovanju.

Pri uveljavitvi tehnične kontrole kvalitete, ki je bistvena za uspešen program, je bil v veliko pomoč tov. Janez Kisovec.

Zelo sem bil zadovoljen, da sem ob zasedanju centralnega delavskega sveta 6. maja imel priložnost govoriti z mnogimi delavci iz Borovnice in Verda o pomembnosti njihovega dela za zagotovitev nadaljnjih uspehov v programu med LIKO in U. S. F. I. Zelo me je prevzela zavest delavcev LIKA o pomembno-

sti proizvodnje zelo kvalitetnih izdelkov. Seveda upam, da bodo vsi delavci tovarne LIKO to zavest gojili še naprej, kajti zelo kvalitetni izdelki jim bodo dokončno zagotovili nadaljnjo rast programa med LIKO in U. S. F. I.

U. S. F. I. se zahvaljuje vsem delavcem Borovnice in Verda za njihovo prizadevanje in napore pri proizvodnji zelo kvalitetnih kolonialnih stolov. Prepričan sem, da boste vsi nadaljevali s temi napori, saj LIKO sedaj že začinja proizvodnjo 2.000.000-tega stola za U. S. F. I.

Pozdrav, Robert S. Friedman

individualna izgradnja, kar vpliva predvsem na prodajo trgovskim podjetjem ter na maloprodajo. Glede na tako zmanjšanje gradnje je predvsem zmanjšana prodaja vhodnih in garažnih vrat, zato tudi zaloge na skladišču Verd, kakor tudi na tujih skladiščih (prodaja blaga iz tujih skladišč).

Kakor je razvidno iz evidence o prodaji v prvem polletju 1976, prodaja ni bila zadovoljiva predvsem zaradi stagnacije prodaje vrat iz zaloge, kar velja za TOZD Tovarna vrat Borovnica, kakor tudi za TOZD Parketarna Verd. Po drugi strani pa se je posebno v mesecu juniju močno povečala prodaja kompletnih finaliziranih notranjih vrat ter tudi vratnih kril gradbenim podjetjem. To velja tudi za naslednje mesece, to je za mesec julij, avgust, september in oktober. Izgledi so, da bo ta prodaja stekla tudi preko zime s tem, da je prodaja iz zaloge še vedno kritična, kar je računati tudi vnaprej. Za boljšo prodajo zalog bodo vplivali krediti, katere bomo delno uporabili v naši maloprodaji, delno pa odstopali drugim kupcem — trgovskim podjetjem, ki se kot posredniki angažirajo za prodajo naših izdelkov.

Pri prodaji izdelkov, posebno za gradbena podjetja fco montirano in finalizirano, pa še vedno nastopajo večje ali manjše težave, ki sestojijo predvsem iz naslednjih faktorjev:

- kalkulativne cene z ozirom na močna konkurenčna podjetja,
- izdelava po naročilih, po pozicijah in tipah,
- spreminjanje dobavnih rokov od strani gradbenih podjetij,
- dodatna dela ob zaključku posameznih objektov,
- težji plačilni pogoji oziroma roki plačil,
- pakiranje vrat pri odpremah, eventuelne poškodbe pri transportu, popravila poškodb pred predajo objektov itd.

Poleg problemov, ki smo jih omenili pa je trenutno glavni problem finalizacija vrat, ker je v obratovanju še vedno obstoječi pleskarski obrat, nova delavnica pa je še vedno v dodelavi ter z ozirom na letni plan v zamudi. Zaradi tega je nujno, da potrebujemo zunanje usluge pleskanja vrat kar povzroča dodatne stroške. (nalaganje, prevoz, montaža pri pleskanju ter odprema k pleskarju).

I. P.

Udeleženci zasedanja delavskega sveta »LIKO« Vrhniko dne 6. 5. 1976

Problematika prodaje stavbnega pohištva

Kakor vsako leto je bil tudi v začetku letošnjega leta sprejet proizvodni plan za izdelavo stavbnega pohištva, to je predvsem kompletnih vrat za trgovino, kompletnih vrat za stavbe in vseh vrst vratnih kril. Ta plan je bil glede na izvajanje rekonstrukcije vratarne ter rekonstrukcije pleskarske delavnice z ozirom na lanski proizvodni plan povečan v skladu s predvidevanji začetka obratovanja posameznih proizvodnih obratov, ki so v rekonstrukciji. Plan zajema že od meseca maja 1976. dalje večjo proizvodnjo v novi pleskarski delavnici oz. pleskarskemu obratu, od meseca junija 1976 dalje pa že delno povečanje proizvodnje v novi vratarni. Ker je bilo v planu predvideno tako povečanje proizvodnje, se je skladno s tem povečal tudi finančni plan prodaje ter dohodek.

V zvezi s tem so vsi delavci v prodaji, vključno zastopniki na terenu,

obveščali kupce o novi povečani proizvodnji, o novih kvalitetah izdelkov ter o razširjenem asortimanu izdelkov. Iskalo se je nove kupce ter pri tem doseglo pomembne uspehe, vendar pa pod težjimi pogoji. Tu so mišljeni predvsem višji rabati (popusti kupcem) trgovskim podjetjem, daljši plačilni roki, prodaja blaga iz skladišč kupcev s tem, da je do prodaje blaga isto še vedno v naši zalogi in podobno. Tudi pri prodaji gradbenim podjetjem se je situacija poslabšala s tem, da se druge delovne organizacije preusmerjajo iz prodaje trgovini na prodajo gradbenih podjetjem, to je na finalizirane izdelke z montažo na stavbah. Kakor nam je znano se je zadnja leta proizvodnja teh izdelkov močno povečala z novimi kapacitetami, delno pa tudi s povečanimi kapacitetami v že obstoječih proizvodnih obratih. Istočasno pa sovpadajo močno zmanjšana

NAŠE DELO izdaja LIKO Vrhniko — Poverjenik za TOZD Tovarno vrat Borovnica Cvetka Mazi — poverjenik za Parketarno Verd Danijela Urh — odgovorni urednik Janez Usenik. Uredniški odbor: Vlado Mejač, dipl. inž. Jože Blažič, inž. Friderik Kovač, Leopold Dobnik, Alojz Sivka, Močivnik Emil in dipl. inž. Oti Pungercič. Tiska Železniška tiskarna v Ljubljani.

Problemi montaže vrat

LIKO Vrhnika, oziroma Tovarna vrat Borovnica, je ena od prvih izdelovalcev vrat v Sloveniji. Zaradi tega bi lahko pričakovali, da smo dobro uveljavljeni na trgu, ter da izdelujemo vrata boljše kvalitete kot proizvajalci vrat, ki so le-te začeli izdelovati pozneje.

Že kratek sprehod po gradbiščih nas prepriča, da temu ni tako. Površinska obdelava barvanih vrat je slaba (predvsem velja to za podboje in zaključne letve).

Montaža kril je površna, nasadila ne nalegajo ena na drugo, reža nad krili ni v skladu z našimi detajli (večkrat je prevelika, zaradi česar je treba krajšati krila). Večjo pozornost bi bilo treba posvetiti montaži kit letvic. Te so večkrat prekratke kar nam stanovalci reklamirajo; zaradi tega moramo, torej, opraviti zamenjavo.

Problem zase je krivljenje kril — predvsem furniranih in obloženih z bukovo vezano ploščo. Pri lesenitnih vratih je krivljenje malenkostno, zato naj bi povsod, kjer vrata prodamo barvana, nudili lesenitna krila. Posvetiti bo treba več pozornosti pakiranju vrat. Zavedati pa se moramo, da je treba pred tehničnim prevzemom vse poškodbe popraviti, kar pa ni poceni. Poškodbe nastajajo pri nakladanju, transportu, razkladanju, dviganju in pri prenosu na objektu, pri montaži, vrata pa poškodujejo tudi drugi obrtniki na objektu. Zavedamo se, da vse poškodbe ne bomo odpravili, vendar pa bi jih z malo večjim poslušom lahko zmanjšali.

Zaostriti moramo kontrolo nad monterji, izboljšati pakiranje, dogovarjati se z vodstvi gradbišč, da bi del stroškov za popravila poškodb drugih izvajalcev krila gradbišča. Največ poškodb nastane takrat, kadar odpremljamo oziroma montiramo vrata na objektih, ki še niso pripravljeni za montažo. V teh primerih prevzemajo vrata gradbišča sama, ne prevzamejo pa nobene odgovornosti, češ, da oni po pogodbi, prevzamejo že vgrajena vrata. Mislim, da bi morali s prilogami k pogodbi rešiti take in še druge probleme, kot npr.: kako naj bo pripravljen objekt za montažo, dostava vrat do objekta, prevzem vrat, če objekt ni pripravljen, od kdaj teče garancijska doba...

Navedel sem nekaj problemov, zaradi katerih dobivamo pripombe, da izdelujemo vrata slabše kvalitete kot pred petimi leti, ter da so naša vrata dobra le za solidarnostna stanovanja.

Zavedati se moramo, da se je konkurenca pri prodaji vrat gradbenikom zelo povečala. Pred dvema leti smo v Sloveniji skoraj sami monti-

rali vrata, danes organizirajo montažo vsi proizvajalci vrat.

Pregledati je treba tudi cene. Z več strani se sliši, da drugi proizvajalci nudijo furnirana vrata po isti ceni kot mi barvana. Torej z našimi cenami, režijo in tehnologijo ter porabo materiala nekaj ni v redu! Odprema je naša stara bolezen! Ne držimo se rokov, kar nam povzroča velike težave (primanjkuje nam časa za montažo). Gradbišča zahtevajo, da z deli končamo po planu gradbišča, ne glede kdaj smo dostavili vrata. To je večkrat nemogoče, ker nimamo za take primere dovolj ljudi na razpolago.

Paradoks je v tem, da z odpremo gradbenim podjetjem kasnimo, po drugi strani pa tarnamo, da imamo polna skladišča. Poleg tega bomo določena GP izgubili, kar se v Sloveniji že dogaja. Mislim, da bomo morali naš odnos spremeniti, če bomo hoteli obdržati GP! Ta sprememba se nanaša tako na roke odpreme, kot tudi na kvaliteto in na naknadna naročila, ki jih tudi ni tako malo. Ta se pojavljajo zaradi sprememb projektov in želja kupcev stanovanj. Netočna odprema montažnega materiala (skoraj na vsakem objektu nam kaj manjka ali je narobe dostavljeno) je posledica bodisi tovarniško narobe označenih kartonov (ščiti) ali pa ob priliki odpreme določenega materiala ni v skladišču. Večkrat se tudi zgodi, da je na odpremnici določen material vpisan, na objekt pa ni dostavljen. Da vodstvo montaže z urgencami odpreme in razčiščevanjem položaja izgubi mnogo časa, ne bi posebej poudarjal.

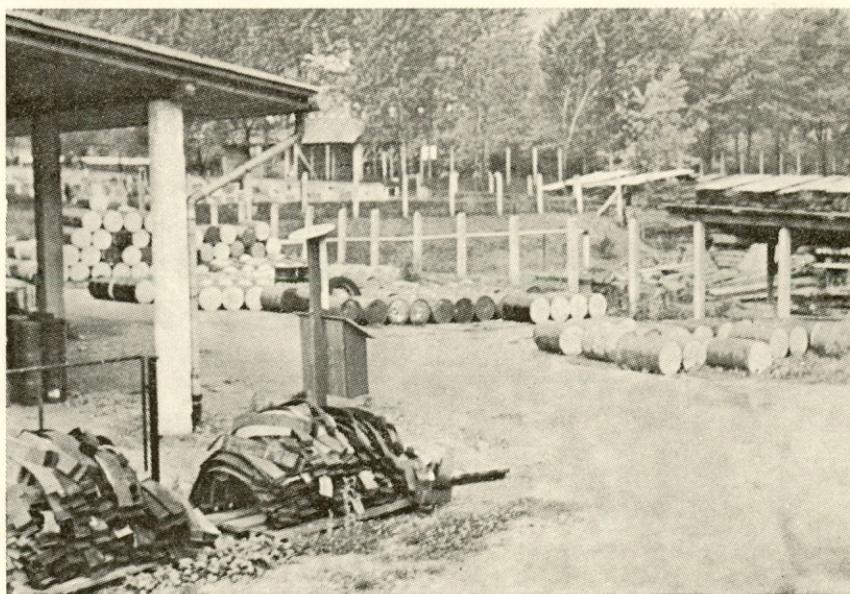
Pri reklamacijah imamo velike težave zaradi tega, ker moramo na elemente za zamenjavo predolgo čakati. Stanovalci zahtevajo, da reklamacije rešimo v čimkrajšem času, kar pa je za nas nemogoče, če je potrebno zamenjati, na primer, krilo ali podboj.

Urediti je treba servisno službo, za kar smo predlog izročili tovarni vrat, vendar je za sedaj ostalo samo pri predlogu. Predlog bi bilo treba nujno uresničiti, ker le na ta način bi reklamacije hitro reševali, seveda s sodelovanjem tovarne vrat (v zvezi z elementi).

Naj spregovorim par besed o vzdrževalni službi. Popravila strojkov so večkrat dolga, vedeti pa moramo, da monter brez strojkov ne more opravljati svojega dela. Rezervnih strojkov nimamo (celo primanjkuje jih), ker smo zaposlili nove delavce. V bodoče naj bi servisne službe posvetile več pozornosti popravilu strojkov, ker se lahko le na ta način izognemo zastojem pri delu na gradbiščih.

Z ozirom na večjo konkurenco se je povečala tudi zahtevnost kupcev glede kvalitete montaže. Lahko rečemo, da se je kvaliteta resnično nekoliko izboljšala, vendar pa s tem še nismo zadovoljni. Povečati moramo kontrolo nad monterji, dosledno moramo zahtevati disciplino glede nalog, ki jih prejmejo od vodstva montaže, kajti od tega je največkrat odvisno nadaljnje sodelovanje z GP. Nedisciplino oziroma neizvrševanje nalog v bodoče ne bomo dopuščali. Monterji in vodstvo montaže se morajo zavedati, da predstavljajo LIKO, ne samega sebe in naj se temu primerno obnašajo!

V kolikor želimo zastavljene naloge v redu opravljati, se moramo kadrovsko okrepiti. Nujno je zaposliti za področje montaže Borovnice enega referenta področne montaže,

Samo s streho nad sodi bi prihranili...

ter zapolniti delovna mesta, ki so določena v organizaciji montaže. Za podkrepitev teh zahtev naj navedem, da smo v letu 1975 zmontirali 36.000 kom. vrat, pred par leti pa polovico manj. Število režijskih delavcev pri vodstvu montaže pa je ostalo nespremenjeno. Resnici na ljubo naj povem, da je bilo za referenta področne montaže že več razpisov, vendar brez uspeha, za kar mislim, da je posledica v težavnosti dela ter profilu delavca in, ne nazadnje, v nagrajevanju tega delovnega mesta. Mislim, da bi morale biti službe ali, če hočete, komisije v takih primerih bolj prožne,

če hočemo, da bodo dela opravljena tako kot je treba.

V primerjavi med ocenami delovnih mest se ne bi spuščal, vendar mislim, da morajo komisije to primerjavo čimprej izvesti, ker v nasprotnem primeru kadrov ne bomo dobili (jasen znak so neuspešni razpisi). Lahko je še huje — zapustijo nas lahko kadri, ki so trenutno še zaposleni na teh delovnih mestih.

Mislim, da sem poudaril nekaj precejšnih problemov in nakazal nekaj smeri, po katerih bi se dalo te probleme rešiti, kajti z rešitvami ne smemo več odlašati.

V. K.

Problemi proizvodnje na Verdu

Pisati ali razpravljati o proizvodnji je lepo, če ta teče po načrtanem tiru, ko pa skrene in vnaprej določene smeri in si utira pot preko težkih ovir si vsak želi, da bi te čimprej premagali. Na Verdu imamo isto željo. Vendar se nam še ni uresničila. Zakaj? Odgovor ni preprost. Lahko bi rekli zaradi objektivnih in subjektivnih vzrokov, kar pa še nič ne pove. Zato si oglejmo težave, ki so nas spremljale v letu 1976 in nas delno še pestijo.

Plan, ki smo ga sprejeli vsi člani TOZD je sestavljen po DE.

DE stolarna ima najvišji plan, ker je tudi največja DE v TOZD. Plan je bil postavljen na norma ure, ki so zajemale v glavnem tehnično obremenitev delovnih mest. Tako, da tu nismo upoštevali delovne sile, ki je bila in je še v minusu glede na obveznosti, ki jih mora DE opraviti po družbenem planu.

DE Žaga ima načrtan plan na kapaciteto polnojarmenika, ki obratuje v treh izmenah.

DE vratarna pa isto količino proizvodov kot v letu 1975 izraženo v norma urah.

Nihče ne more trditi, da je plan previsoko postavljen in da ga ob normalnem poslovanju ni možno doseči ali pa še preseči. Vendar nam je že sedaj jasno, da ob koncu leta plan ne bo dosežen 100 %.

V mesecu januarju in februarju je imela DE stolarna manjko delovne sile, poleg tega pa se je povečala tudi bolniška, zato nismo uspeli narediti vse kar je bilo s planom postavljen. Omembe vredno je tudi to, da smo šli v proizvodni program z novimi tipi stolov, ki so neke v višjem težinskem razredu od prejšnjih. Novi stoli bi morali priti iz proizvodnje konec februarja, pa so se zategnili na začetek marca. Tako, da so poleg omenjenih težav

vplivali na manjšo proizvodnjo v februarju tudi novi tipi stolov.

DE vratarna je v teh dveh mesecih obratovala normalno v dveh izmenah s tem, da je imela v proizvodnji težje tipe vrat z namenom, da bomo lažje vskladiščili manjšo količino izdelkov.

DE žaga pa je obratovala, kakor je bilo predvideno. Razžagovala je bukovo in jelovo hlodovino, ker bukove ni bilo zadosti za vse tri izmene. V mesecih marec, april, maj in junij pa v glavnem predelujemo bukovo hlodovino, da jo čim prej predelamo zaradi nevarnosti pira-vosti.

Mogoče se bo kdo začudil zakaj obravnavam v začetku DE stolarno in DE vratarno samo za dva meseca, žago pa za šest. To sem moral storiti zaradi važnih odločitev, ki so bile podane našemu proizvodnemu odboru in Delavskemu svetu v odločitev in potrditev v mesecu februarju.

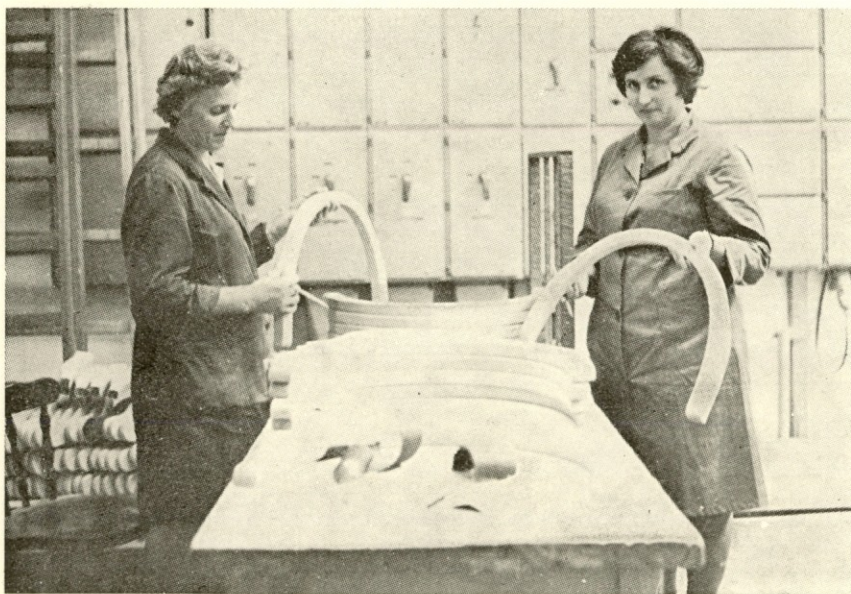
Sklep, ki sta ga sprejela oba samoupravna organa TOZD je bil ta, da se s 1. 3. 1976 ukine ena izmena vratarne, delavci pa se razporedijo v DE stolarno ter decimirnico. Preusmeritev delovne sile je bila izvršena in proizvodnja v DE stolarni je bila v mesecu marcu uspešnejša, saj smo izdelali 30.000 stolov. Da ni bilo tako kakor smo si želeli, nam je prišla nasproti surovinska kriza za DE stolarno, kar je zelo otežkočalo proizvodnjo. V mesecih april in maj ter polovica junija so bili delavci stolarne zelo nejevoljni, ker niso imeli kaj delati. Saj so tudi vsi vedeli, da ne bo tudi zaslužka, če ne bo proizvodnje. Zavedamo se tudi, da smo v velikem zaostanku z odpremo, ki jo po vsej verjetnosti ne bomo mogli nadoknaditi.

V DE vratarni smo proizvodnjo še kar naprej zavirali. Premeščali smo delavce v druge DE in s tem manjšali proizvodno moč preostale izmene.

V mesecu maju smo morali poseči še globlje. Začeli smo se pripravljati na ustavitve DE vratarne in jo pripravljati za pomoč DE stolarni. Sedaj ko je že vse pripravljeno za drugo proizvodnjo pa je prišlo naročilo za Avstrijo 40 kos. masivnih vrat v mahagoniju. Ta malenkost nas je zavrila, da ne bomo šli še kak mesec v preusmeritev, ker je bil dogovor s komercialo, da se izdelajo še določeni tipi vrat in šele potem preidemo v stolarsko proizvodnjo, če se na trgu ne bo kaj spremenilo.

Na splošno bi lahko ugotovili, da proizvodnja v prvih šestih mesecih 1976 ni izpolnila pričakovanj. Na neuspeh so vplivali — prodaja domači trg — nabava in organizacija v TOZD, ki ni bila dovolj elastična v kritičnih mesecih, ko se je moral skoraj vsak dan spreminjati plan med samim tehnološkim procesom.

F. M.

Istenič Angelca in Nagode Tončka pri kontroli ročnih opiral

UNILES UNILES UNILES UNILES UNILES

„JAVOR„ Pivka

»JAVOR« — Lesna industrija Pivka praznuje letos 25 let svojega obstoja. Sestavlja jo 5 dislociranih TOZD-ov, ki vključujejo tudi 3 poslovalnice.

Vsaka TOZD je specializirana za določeno proizvodnjo:

TOZD — Tovarna vezanega lesa Pivka proizvaja vezane in mizarske plošče, sedeže in naslone ter še nekatere druge vrste finalnih proizvodov in žagan les.

Vključuje tudi poslovalnice iz Ljubljane.

TOZD — Tovarna furnirja Prestranek pa proizvaja furnir in žagan les listavcev. Vključuje poslovalnico iz Beograda.

TOZD — Tovarna stolov Bač se ukvarja z izdelavo stolov in proizvaja žagan les.

TOZD — Tovarna pohištva Postojna izdeluje tapecirano in razno drugo kosovno pohištvo, zlasti sedežne garniture. Izdeluje in montira pa tudi stropne in stenske obloge.

Vključuje poslovalnico iz Zagreba.

TOZD — Tovarna opažnih plošč Belsko proizvaja žagan les in opažne plošče.

Poleg TOZD-ov ima podjetje tudi Delovno skupnost Skupnih služb s sedežem v Pivki. Za boljše razumevanje tako raznolikega proizvodnega programa naj nam služi kratek pregled zgodovinskega razvoja Javorovih TOZD-ov:

Prve začetke predelave lesa na Pivškem zapažamo že v 16. stoletju. Predelava lesa je bila na žagah, ki so se številno razvile najbolj konec 19. in v začetku 20. stoletja.

Na zemljiščih današnjih TOZD-ov segajo prvi začetki najdlje v Pivki, kjer sta blizu današnjega TOZD imela žago lesna trgovca Križaj in Medica že leta 1884.

V Postojni je leta 1896 Franc Jurca zgradil parno žago, na Baču je skromno žago na parni pogon postavil leta 1907 Alojz Urbančič.

Na Belskem je zgradil žago Windischgrätz leta 1921/22.

V Prestranku je leta 1926 začela obratovati parna žaga s furnirnico, katere lastnik je bil Loi Innocente.

Naštetih proizvodnih obratov so večkrat menjavali lastnike.

Tudi razvoj lesne industrije se ni več omejeval le na žagarstvo.

Leta 1927 izdelujejo v Pivki že parket in zaboje. Leta 1936 pa je Windischgrätz v Pivki pričel proizvodnjo vezane plošče in panel plošče. Med drugo svetovno vojno je proizvodnja na obratih stagnirala. Po osvoboditvi je bila izvršena nacionalizacija in vsa omenjena lesna industrija je bila takoj usposobljena za proizvodnjo, edino v Prestranku beležimo ponovni začetek proizvodnje furnirja šele v letu 1952.

Razgibana povojna leta so oblikovala raznolike organizacijske oblike in Javor dela v današnji podobi vse od leta 1960 naprej.

Raznovrsten in razgiban program omogoča Javoru, da svojo realizacijo v višini 450 milijonov din vključuje na domača in tuja tržišča.

Glavni proizvodi so po finančni udeležbi zastopani takole:

— žagan les iglavcev	20 %
— plemeniti furnir	17 %
— stoli	11 %
— opažne plošče	9 %
— oplemenitene plošče	9 %

— panel plošče	9 %
— sedeži in nasloni	7 %
— vezane plošče	7 %
— žagan les listavcev	6 %
— kavči, fotelji, zofe in drugi finalni izdelki	5 %

Od teh proizvodov porabijo 1/5 vrednosti za nadaljnjo predelavo v podjetju. Tako trenutno finalna proizvodnja zajema več kot 1/4 celotne Javorove proizvodnje.

Za tak proizvodni program podjetje zaposluje okoli 1570 delavcev ki so po TOZD-ih razporejeni takole:

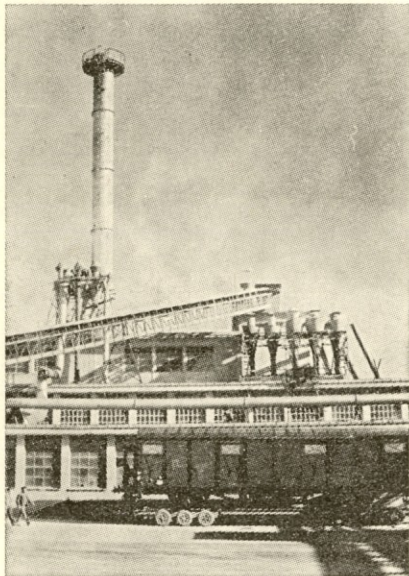
TOZD	Število zaposlenih	Realizacija v milijon din
Pivka	670	170
Prestranek	200	120
Bač	260	50
Postojna	170	70
Belsko	125	40
DS		
skupne službe	90	—
Poslovalnice	55	—
Skupaj	1570	450

V svojem proizvodnem procesu predela Javor 120.000 m³ hlodovine. Javor se tudi intenzivno uveljavlja na tujih tržiščih, izvažajo 8 milijonov \$ v 23 države, 60 % izvoza gre v Libijo, Italijo, ČSSR in Švico. Nadaljnjih 20 % izvažajo v Avstrijo, Dansko, ZDA in Vzhodno Nemčijo. Preostalo pa prodaja »Javor« še v 11 držav širom sveta in se tako aktivno vključuje v mednarodno trgovino. Regionalna usmerjenost izvo-

Razstavni prostor delovne organizacije v Pivki

za z vidika podjetniških interesov je dokaj dobra, saj gre 80 % blaga za konvertibilno valuto, pri tem pa so dežele v razvoju zastopane skoraj s polovico.

Pogled na TOZD Tovarne vezanega lesa Pivka

Delež končnih finalnih izdelkov se iz leta v leto povečuje in računajo, da bodo kaj kmalu izvoz žaganega

lesa povsem opustili. Tudi pohištvu, še pred leti simbolična postavka v izvozu ima vse možnosti, da bo kmalu predstavljalo 1/3 vsega izvoza, kar je velik dosežek in hkrati velik napor za relativno proizvodnjo pohištva v okviru podjetja.

Ostalo kar podjetje ne izvozi, prodaja doma, večji del v poslovalnicah v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu s pomočjo ostale trgovske mreže.

Kljub raznolikemu in širokemu proizvodnemu programu se delavci podjetja ne zadovoljujejo z obstoječim stanjem proizvodnih sredstev, temveč načrtujejo in usposablajo nove investicije, ki podjetju omogočajo nemoten razvoj.

Pred par leti je bila obnovljena tovarna panelk v Pivki. Istočasno se je panelka pričela izdelovati s proizvodnim procesom po tekočem traku.

V Prestranku so obnovili furnirnico, v letu 1975 je stekla nova energetska toplotna v Pivki. V teku so dela na rekonstrukciji tovarne vezanega lesa, ki bodo v večfaznih gradnjah zagotovila uspešno proizvodno rast podjetja. V Postojni je zgrajena nova tovarna pohištva. Pretežni del investicij se nanaša na opremo iz uvoza. V bližnji bodočnosti namerava podjetje koncentrirati žagarsko proizvodnjo na enem mestu, medtem ko je danes ta proizvodnja razdrobljena na treh različnih krajih. V načrtu je tudi ob-

čutno povečanje proizvodnje plemenitega furnirja. Podjetje tudi razpravlja o širšem sodelovanju v slovenskem in jugoslovanskem prostoru.

»Javor« pa ne daje svojim delavcem samo pogojev za osnovne proizvodne potrebe, skrbi tudi za višanje njihovega življenjskega standarda in jim daje jamstvo za bodočnost. Tako podjetje gradi in opremlja sodobne obrate za družbeno prehrano po TOZD-ih, priznava regres pri stroških za dnevne obroke, daje na voljo delavcem Počitniški dom v Piranu in stalno vzpodbuja telesno-kulturno rekreacijo v svojem kolektivu in uspešno sodeluje na Lesariadah.

Javor gradi stanovanja v večjih naseljih, kot v Postojni in Pivki, rešitev stanovanjskega problema pa si zagotavlja tudi z dajanjem kreditov za individualno gradnjo.

Tudi kulturno — amatersko umetniško ustvarjanje vse bolj uspešno širi svoje korenine med delavci.

Posebno znan je oktet »JAVOR«, ki z uspehom nastopa že mnogo let.

Samoupravnemu razvoju je Javor vseskozi uspešno sledil in interno glasilo podjetja »JAVOROV LIST« že šestnajsto leto obvešča slehernega člana kolektiva o vsem, kar se dogaja v podjetju in njegovi okolici. B. C.

Planinci Verda v kamniških

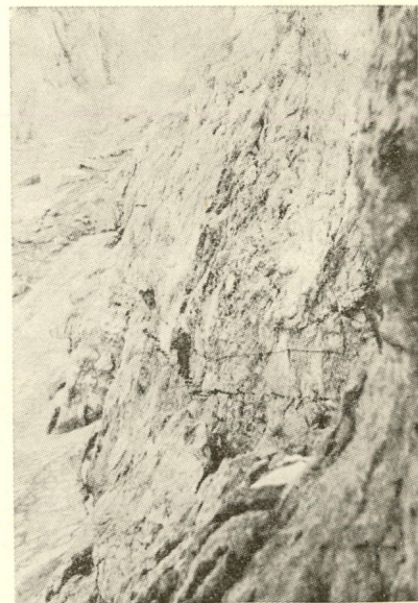
V dnevniku je zapisano ... trda in vroča je bila ta ura, po strmih serpentinah, v začetku med travo in grmovjem, nato po sipini smo le dosegli senco Rinke. Na Turško goro je sijalo sonce, vmes pa je čakal turški žleb popoldanske obiskovalce. Žleb, zajeda med Turško goro in Malo Rinko, snežna plazovina leži v njem še pozno poleti, po dnu je neprehoden zato je prehod speljan po klinih zabitih v navpično steno Male Rinke. Nekateri klini so povešeni od plazov in padajočih skal s stene. V spomladanskem času zajlo ni udobno prijemanje predvsem, če so tanke jeklene žice iz katerih je spletena že načete in klini majavi.

Stena se je bližala, na skalno polico sem položil nahrbtnik vzel fotoaparata in izkoristil zadnjo priložnost za slikanje. V steni bom potreboval obe roki za prijemanje, čeprav bi bila slika tam še lepša, sem se odločil za dva posnetka. Ko sem zavezal nahrbtnik sem pogledal nazaj, kjer je dva koraka za menoj Stane, čepel na kupu toče, ki se je nabrala v kotanji od sinočnje nevihte. Bil je v kratkih hlačah in si s točo drgnil noge. Ob mojem pogledu se je nasmejale in rekel: »Uf, kako paše.«

»Stane, gremo, čas nam je skopo odmerjen, pogledj! Jaka in Ivo bosta kmalu na koncu prvega dela, ko prideta do prve police, začneva midva. Čeprav je to tvoja prva preizkušnja, se ne boj prepada ne glej v globino, glej kam se boš prijel in kako, ter prestopil posamezne kline, pazi, da ne boš z nahrbtnikom udarjal ob steno, potem boš podoben zmaju brez kril, ledena razpoka v žlebu je dovolj široka, da te pogoltne. Sedaj si jo oglej, ko si na trdnem stojišču, ko boš v steni boš moral gledati predse kakor sem ti že večkrat rekel. Ne sprašuj me nepomembnih stvari, da bi s tem zavlekel čas prehoda, poti nazaj ni. Na, naredi en požirek, da se ne boš nalezal revme od te tvoje toče, potem pa korajžno za mano.«

Brez dodatnih vprašanj sva krenila, Stane je stopal s polno mero previdnosti po mojih navodilih. Zupal sem v njegovo previdnost, kazal je zaskrbljene poteze vendar prestrašen ni bil. Previdno sva stopala po klinih, dosti je majavih in povešenih, vendar so zabiti tako pogosto, če stopiš na vsakega drugega je dovolj. Proti vrhu mračnega Turškega žleba je vlekel hlad, od nasprotne stene pa je odsevala toplota segretega kamenja, najto-

plejši pa so bili naši hrbti, ker teža najinih nahrbtnikov še ni občutno padla. V njih je še zaloge do Jezerskega, suha oblačila in vse kar

Verdski planinci v steni Turškega žleba

je potrebno na taki poti od igle in sukanca, do tablet. Stane je daljnogled obesil okrog vratu v prepričanju, da je lažji kot v nahrbtniku.

Bolj sem gledal nazaj kot naprej, ga vzpodbujal in dajal poguma za vsak nevaren prestop. »Izgledaš kot star skalaš, čeprav si prvič v hribih, zato najbolje, da jih takoj spoznaš in občutiš njih toplino in hlad, jutri pa boš občutil toplino naših udarcev na vrhu Grintovca, ko boš v jutranjem svitu doživel krst, šele potem boš pravi hribohodec.«

Ko smo srečno izstopili iz stene je bil pogled nazaj čudovit, ura je bila pol štirih popoldne, nas pa je čakala pot čez Skuto do Kokrškega sedla, zato smo po kratkem postaniku sveže nadaljevali pot.

F. L.

V Borovnici zopet pojo

Po večletnem premoru so se 6. marca 1976 zopet zbrali ljubitelji narodnega petja v TOZD Tovarna vrat Borovnica. Z veliko vnemo so se lotili dela ter marljivo vadili. Kljub začetnim težavam so našli pevovodjo, ki je bil pripravljen voditi trinajst fantov in mož.

Prvi javni nastop je zbor imel na proslavi v počastitev 100-letnice Osnovne šole Borovnica in 100-letnice rojstva Ivana Cankarja, največjega mojstra slovenske besede. Na proslavi so poleg našega zbora sodelovali še: Planinski pevski zbor in mladinski pevski zbor Osnovne šole Borovnica.

Zbor sestavljajo naslednji pevci: (prvi tenor) PETRIČ Lojze, LEŠNJAK Janez, (drugi tenor) PETKOVŠEK Jože, BROŽ Stane, KRŽIČ Tone, (bariton) CERK Rudi, ŽERJAV Franc, PLEVNIK Marjan, (bas) PALČIČ Janez, TURK Marcel in FEKONJA Bojan. Zaradi pomanjkanja prostega časa so vaje otežkočene in vadijo dvakrat tedensko, saj skoraj polovica pevcev dela v dveh izmenah.

Po uspešnem nastopu nam je o delu in načrtih za prihodnje tov. KRŽIČ povedal naslednje: »Trenutno smo z vadbo prekinili, ker bodo člani zbora odšli na dopuste. Čez poletje nameravamo popestriti svoj repertoar in ga prilagoditi vsem priložnostim. V jeseni pa imamo v načrtu sestavo okteta in mešanega zbora.«

Naša skromna želja je, da bi v jeseni lahko sodelovali na srečanju oktetov v Šentjernejju.«

Ker smo se o kvaliteti zbora prepričali že po prvem nastopu pevcem želimo, da bi z delom nadaljevali in dosegli zelene uspehe.

M. F.

Novi samoupravni organi

TOZD Tovarna vrat Borovnica

TOZD Parketarna Verd

Delovna skupnost Skupne službe

I. Samoupravni organi delovne organizacije »LIKO«

Delavski svet

Drašler Antonija
Fekonja Stefan
Kržič Anton
Martinčič Franko
Mivšek Francka
Peršin Janez
Petrovič Francka
Pristavec Marija
Rot Tone

Knapič Anton
Leskovec Pavla
Levec Janez
Ogrin Franci
Pušnik Veronika
Rizman Anton
Urh Stane
Vogrinc Nuška
Voljč Marko

Celarc Vera
Drobnič Meta
Pivk Jože

Odbor za medsebojna razmerja

Korošec Ivan
Pristavec Francka
Zalar Metka

Drobnič Janko
Novak Cirila
Turšič Matija

Pivk Marija

Odbor za proizvodnjo in razvoj

Celarc Vinko
Gerdina Ciril
Nagode Janez

Knapič Stane
Lenaršič ing. Franc
Petkovšek Jakob

Pungerčič dipl. ing.
Olomir

Odbor za reševanje sporov med TOZD

Medle Jože
Peršin Janez
Urh Ivan

Knapič Stane
Kunc Martina
Pušnik Vilibald

Pavlovčič Ivan

Svet delavske kontrole

Kulundžič Franjo
Novak Srečko
Španič Jože

Istenič Marko
Kraljič Cvetka
Oblak Majda

Lašič Nada
Sajovic Anton
Sedlar Henrik

II. samoupravni organi TOZD, SDS

Delavski svet

Brenčič Mara
Doljšak Marija
Hrovatin Ivan
Kodrič Anica
Krmavnar Ruža
Kuder Rudi
Mišič Štefka
Nagode Janez
Novak Srečko
Pelko Stane
Pristavec Anton
Rahne Janez
Šraj Marjanca
Štukelj Viktor
Šučur Božo
Trček Anica
Turk Marcel
Vrhovec Janez
Žitko Francka

Albreht Milka
Bevčič Nadja
Dobrovoljc Ida
Dobrovoljc Janko
Fortuna Ida
Grampovčnik Marija
Krašovec Janez
Kuhar Joži
Leskovec Pavla
Levec Janez
Mesec Ivanka
Mrlak Betka
Oblak Joži
Radmanovič Nedeljko
Šalamun Francka
Trček Janez
Urh Stane
Žakelj Janez

Celarc Vera
Dobrovoljc Marija
Drobnič Meta
Klančar Vlado
Pečkaj Matija
Strelec Franc
Zakrajšek Anka

Odbor za medsebojna razmerja

Brož Stane
Celarc Vinko
Košir Anton
Kovačič Zdenka

Dobrovoljc Tončka
Dobrovoljc Stefan
Gorenc Franc
Gutnik Valentina

TOZD Tovarna vrat
BorovnicaTOZD Parketarna
VerdDelovna skupnost
Skupne službeKovačič Jože
Kralj Marko
Lenaršič Anton
Lešnjak Janez
Modrijan Franjo
Ofentavšek Janez
Pristavec Marija
Telban Marjan
Turšič Iva
Zalar Janko
Žitko FranciGutnik Slavko
Istenič Angelca
Jurca Angelca
Leskovec Štefka
Malovrh Milan
Nagode Zofija
Skubic Tinca
Šalamun Silva
Tkalič Andrej
Turšič Matija
Vrščaj Ana

Odbor za proizvodnjo in razvoj

Gerdina Milena
Guštin Martin
Lešnjak Janez
Mavec Anton
Novak Marija
Telban Jože
Žust AntonDrevenšek Tončka
Jereb Anton
Knapič Anton
Ogrin Franci
Petrič Franc
Petrič Stanko
Veselica Branko

Odbor za izrekanje ukrepov

Dobrovoljc Marjan
Guštin Martin
Hrovatin Ivan
Kovačič Jože
Jereb Viljem
Kržič Anton
Jularič Ruža
Pristavec Anton
Petelin Franc
Mavec SrečkoFilipič Pavla
Grampovčnik Matevž
Gutnik Alojz
Jevc Tilka
Kozjek Ciril
Kraljič Josip
Kraševc Franc
Levec Janez ml.
Otrin Ignac
Stražišar Ludvik

Svet delavske kontrole

Novak Franc
Svete Ivan
Šivic Ivan
Sučur Božo
Žerjav FrancDrobnič Janko
Kogovšek Anton
Oblak Jurij
Trček Janez
Turk Marcel ml.Jesenovec Alojz
Lašič Nada
Pristavec Cvetka
Sajovic Anton
Sedlar Henrik

Vpis posojila za ceste

Že dobršen del časa je minilo odkar se je začela akcija za javno posojilo za ceste v SR Sloveniji.

Te akcije smo se čeprav z manjšo zapoznelostjo z vneto lotili tudi v TOZD Parketarne Verd. Imenovan je bil štab za izvedbo te akcije.

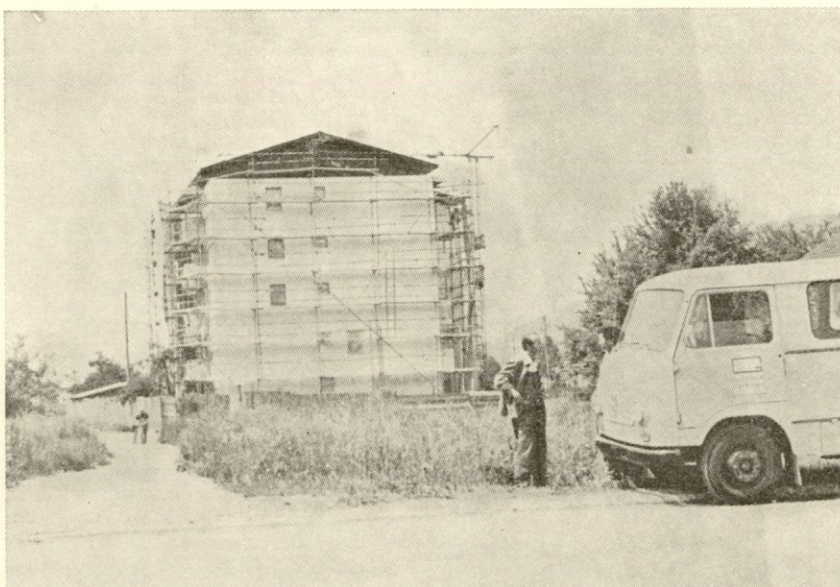
Po razdelitvenem ključu sredstev glede na skupno vsoto 90 st. milijard, ki jih je potrebno zbrati v SR Sloveniji — je občina Vrhnika obvezana, da zbere 5.832.000.— din ali okroglo 600 st. milij. Od te vsote pa je obveznost porazdeljena tako, da za »LIKO« znaša 1.310.400.— ali zaokroženo 132 st. milijonov — od tega na TOZD Tovarne vrat Borovnica 624.400.— din; TOZD Parketarna Verd 597.800.— in DS Skupnih služb 88.200.— din.

V zvezi z obvezo je štab v TOZD Parketarne Verd za izvedbo akcije sprejel odločitev, da se delavcem posreduje informacija o javnem posojilu z željo, da bi vsak delavec vezal vsaj polovico enomesečnega osebnega dohodka kot posojilo za ceste, ker v nasprotnem ne bomo izpolnili obveznosti.

Akcija je v začetku lepo potekala. Tako da je že do konca meseca junija vpisalo posojilo 60 % vseh zaposlenih v naši TOZD, v skupnem znesku 38 st. milijonov. Večina delavcev s katerimi se je pogovarjalo, je razumelo pomembnost akcije in brez pomisleka vpisalo posojilo, veliko je bilo tudi takih, ki so vpisali celo več kot polovico enomesečnega dohodka, čeprav so vedeli, da bo to poseglo v njihov osebni standard. Tudi delavci iz drugih republik, ki pri nas delajo so solidarno pristopili k akciji saj razumejo, da to ni akcija, ki ima koristiti in je pomembna samo za Slovenijo, temveč tudi za vse republike.

Tako lahko ugotovimo, da je kot že tolikokrat v praksi potrjeno dejstvo, da so naši delavci sposobni se odrekati tudi na račun svojega osebnega standarda — kadar gre za skupne in pomembnejše cilje.

Akcija še ni končana, potrebno se je pogovoriti še z ostalimi delavci, ki še niso iz kakršnegakoli vzroka vpisali posojila — da to store. Prepričani smo, da bodo z enako zavestjo in odgovornostjo sledili večini. R. O.

Stanovanjski blok v Borovnici dobiva končni izgled